

at imødegaa de Bemærkninger, jeg fremkom med som Grund for at afløse Tienden ved at yde en Erstatning af 25 Gange et Aars Tiende som Vederlag. Det ærede Medlem mente, at naar Pengene bleve lagte paa Bordet, var det en nok saa god Sikkerhed, man kunde ikke forlange den bedre. Deri er jeg fuldstændig uenig med det ærede Medlem, thi Pengene skulle jo ogsaa kunne blive anbragte. Hvor vil det ærede Medlem gaa hen og anbringe de Penge saa sikkert og til 4 pCt. Rente, naar han faar dem udbetalte for Tienden? Der er sikkert ikke et eneste Sted, hvor det ærede Medlem kan gøre det. Det ærede Medlem kan efter min Mening ikke gaa hen og faa en saadan Sikkerhed, som der nu er for Tienderne, nogetsteds og faa 4 pCt. for sine Penge. — Dernæst mente det ærede Medlem, at det, at der er regnet med en lav Kapitelstakst, kunde ikke fremføres som nogen Grund for at yde det 25-dobbelte af et Aars Tiende, idet der jo ogsaa kunde være Udsigt til, at Kapitelstaksten i Aarenes Løb kunde blive lavere. Derom vides der nu ikke noget, om Kapitelstaksten vil blive lavere, eller den vil blive højere; det turde dog maaske være, at der er mest Sandsynlighed for, at Kapitelstaksten vil stige i Stedet for at falde. Men naar jeg fremdrog, at som Forslaget er affattet, vil Afløsningen finde Sted efter en lav Kapitelstakst, saa er det begrundet i, at man kan tage et hvilket som helst Aaremaal, man vil, saa faar man en højere Kapitelstakst end den, som Forslaget er beregnet efter. Tager man 15 Aar, tager man 20 Aar, 25 Aar, 5 Aar, faar man det højere end det, Forslaget er bygget paa. Derfor tror jeg, man har god Grund til at sige, at det vil blive en forholdsvis lav Kapitelstakst, hvorefter Tienden skal afløses.

Endelig om den tredie, af mig nævnte Grund, Rentetabet ved Konverteringen, udtalte det ærede Medlem, at Konverteringen falder helt bort efter hans Forslag. Ja, det er rigtigt: efter det ærede Medlems Forslag falder den bort, og jeg vil sige, at hvis det bliver vedtaget, og hvis vi komme ind paa andre Bestemmelser vedrørende de to andre Punkter, jeg har nævnt, kan det let blive en Grund til, at vi gaa ned under de 25 Gange. Men fastholde vi de 3 Punkter i Forslaget, som jeg nævnte før, tror jeg, der er god Grund til at blive ved de 25.

P. G. C. Jensen: Jeg ønsker kun at gøre en eneste Bemærkning. Den ærede

Minister vidste ikke, hvor man skulde gaa hen og anbringe disse forskellige Millioner med fuldkommen Sikkerhed til 4 pCt. Rente. Jeg gør den ærede Minister opmærksom paa, at af vore Kreditforenings-Obligationer, i hvilke der er anbragt 7—800 Mill. Kr. i danske og fremmede Penge, staa for Tiden 4 pCt. Obligationer adskilligt under pari, saaledes at man vil kunne købe til en Kurs af lad mig sige 94 Sikkerheder, som regnes for de allerfineste, der eksistere i Danmark, og som ogsaa i Udlandet regnes for at være noget ganske fortrinligt. Man vilde saaledes ganske sikkert ikke blot kunne faa 4 pCt. af sine Penge, men ogsaa tjene ganske klækkeligt, hvis man i dette Øjeblik kunde købe 4 pCt. Papirer ind, som man kun betalte med 94 pCt.

Landbrugsministeren (Ole Hansen):

Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at i Tilfælde af, at Pengene blive udbetalte her, altsaa ved en Konvertering, er det paa et Tidspunkt, hvor Pengemarkedet er langt gunstigere, end det er for Øjeblikket, og saa er det, at det bliver vanskeligt at anbringe dem til 4 pCt. med en saadan Sikkerhed, som Tienden nu har.

P. G. C. Jensen: Det er dog vist en Misforstaaelse. Jeg ser intet til Hinder for, at hele denne Historie kunde være bleven endt i Aar, der forelaa jo Tilbud fra Banker om, at vi kunde have faaet Pengene paa Bordet, og man kunde altsaa, hvis vi havde slaaet til i Foraaret og havde ordnet hele denne Sag, have haft Akkord om, at Pengene skulde være paa Bordet, og man kunde da ogsaa have brugt dem til at købe Papirer til de Kurser, som nu ere. Og selv om man vil sige, at der kun skal ske en Afløsning efterhaanden, og at Millionerne først ville blive udbetalte i Løbet af adskillige Aar, vil jeg ogsaa gøre opmærksom paa, at efter Oplysninger, jeg har indhentet, er der ingen Vanskelighed forbunden med at anbringe Penge af offentlige Midler paa udmærkede Prioriteter her i Landet. Stiftsmidlerne f. Eks. søges i allerhøjeste Grad til Prioriteter. Der vil jo komme en stor Del af disse Afløsningssummer ind under Stiftsmidlerne baade fra Kirker og fra Præster o. s. v., og disse Penge vil man med største Lethed kunne faa anbragt med den mest udmærkede Sikkerhed til 4 pCt., fordi Folk saa inderlig gerne ville have med Stiftsmidlerne at gøre. — Jeg